

8. Горко на оногова, кого-то го грызе совѣсть-та за нѣкожъ винѣ! Такъвый напраздно ся придава въ обятія-та на свѣтовны-ты мятежны веселбы; за-что-то гдѣ-то и да отиде, носи съ себе си и адскѣ-тѣ искрѣ, коя-то го топи тайно.

9. Напраздно иска той да ся оттегли отъ святѣ-тѣ наредбѣ на свѣта, гдѣ-то само добро-то може да трае и да напрѣдва, а зло-то само загинваніе може да ражда; една непозната сила го грабнува, и го свръзва заедно съ дѣянія-та му въ вѣчнѣ-тѣ тѣмъ свѣтовнѣ наредбѣ.

10. Совѣсть-та поучява! Тя казва и на неопытныя, что трѣбва да прави, и никой не дързнува да ѣ ся оправдае, че не е былъ познавалъ, что е было праведно или что е было неправедно.

11. Совѣсть-та сѣди всякога справедливо и безъ да гледа на дарове! За това, като слѣдувашъ това свято чувствуваніе на добро-то, никога не ще сторишь зло съ волюжъ, нѣ всякога ще почивашъ въ нѣжны-ты обятія на тишинѣ-тѣ и на задоволствіе-то. Слѣдувай гласъ-тѣ на тогова учителя и кога-то сладострастіе-то ся увисочи до най высокъ стѣпень.

12. Совѣсть-та поучява всякога съ важность и справедливость! За това, ако не слѣдувашъ неины-ты знакове и дири, не ще намѣришь никого пѣть-тѣ на благополучіе-то. Не ся увѣрявай на никого другого, нито измыслювай другъ нѣкожъ начинъ за задоволеніе на недопростителны-ты си желанія и наклонности, что могъть да оскърбѣють чувствуваніе-то ти на праведно-то и прилично-то. Знай че совѣсть-та никога не пріима сравненія.

13. Совѣсть-та наставлява! Кой-то е человекъ, той е прѣгрѣшилъ, и кой-то е прѣгрѣшилъ на зем-